

Mange lande, såvel *udviklingslande* som *industrilande*, nævnte, hvilken vægt de til lagde spørgsmålet om mobiliseringen af den offentlige opinion til støtte for målsætningerne for 2. udviklingstiår.

Flere *udviklingslande* udtrykte bekymring over, at industrilandene syntes utilbøjelige til at udvide deres bistand til udviklingslandene og mente, at industrilandenes egne økonomiske problemer f. eks. vedrørende betalingsbalancen ikke burde have indflydelse på omfanget af udviklingsbistanden.

Mange *udviklingslande* fandt Pearson-rapporten værdifuld og mente, at dens rekommandationer i det væsentlige var i overensstemmelse med deres ønsker. Rekommandationerne ville være et positivt udgangspunkt for overvejelserne vedrørende FN's 2. udviklingstiår. Visse industrilande, bl. a. *Sverige* og *Norge* samt *Danmark*, erklærede sig enige heri.

Bl. a. *de nordiske lande* og *Israel* gav udtryk for, at problemet vedrørende befolknings eksplosionen burde indtage en fremtrædende rolle i udviklingsstrategien.

Både *udviklingslande* og *industrilande*, herunder *UK*, mente, at etableringen af de særlige trækingsrettigheder (SDR) inden for rammerne af den internationale valutafond (IMF) var af stor betydning også for udviklingslandene. En række udviklingslande nævnte, at industrilandene i lyset af den hermed forbundne forøgelse af likviditeten på verdensmarkedet burde overveje mulighederne af at øge den finansielle bistand til udviklingslandene.

I det *danske* indlæg (bilag 12) påpegedes, at der, selv om det forberedende udvalg endnu ikke havde været i stand til at formulere udkastet til en udviklingsstrategi, var opnået fremskridt i retning af at klarlægge hovedkomponenterne i strategien. Betydningen af øget koordination i udviklingsbestrebelseerne understregedes. Udviklingsstrategien burde omfatte etableringen af klart definerede aktionsområder for hver af de berørte organisationer såsom FN selv, verdensbank-gruppen, UNDP og UNCTAD. Danmark var i samarbejde med de øvrige nordiske lande indstillet på at fortsætte sine bestrebelse inden for UNCTAD på at formulere organisationens bidrag til udviklingsstrategien. De sociale sider af udviklingspro-

cessen ansås for vigtige. Særligt var det opmuntrende at se, at et stigende antal lande havde erkendt deres ansvar inden for familieplanlægning. Pearson-rapporten hvis rekommandationer, ville tjene som vigtige retningslinier for det kommende tiår, betegnedes som værdifulde.

Norge kunne tilslutte sig de Seynes opfattelse; hvorefter det sociale aspekt af udviklingsprocessen burde indtage en fremtrædende plads i udviklingsstrategien. Rapporten fra det forberedende udvalg var trods alt værdifuld og illustrerede afhængigheden mellem de forskellige FN-organers arbejde. Det fandtes ikke nødvendigt at etablere særlige organer med den opgave at overvåge de fremskridt, der opnås i løbet af tiåret. Eksisterende organer såsom ECOSOC og generalforsamlingen ville kunne tjene dette formål.

Sverige fandt flere af Pearson-rapportens rekommandationer realistiske og fremhævede specielt anbefalingerne vedrørende etableringen af et toldpræferencsystem til fordel for udviklingslandene, forureningsspørgsmålet og vedrørende en forøgelse af IDAs ressourcer. Udviklingen af videnskab og teknologi måtte ses i lyset af spørgsmålet om de menneskelige omgivelser.

Finland fandt, at Pearson-rapporten var et udmærket udgangspunkt for det forberedende udvalgs videre arbejde. Der burde på grund af forskelle i nationale og regionale vilkår ikke i for vid udstrækning formuleres globale målsætninger for 10-året. De sociale sider af udviklingsprocessen var af stor betydning.

USA, hvis ret indholdsløse indlæg afholdtes inden præsidet Nixons tale vedrørende USAs økonomiske politik over for Latinamerika den 31. oktober 1969, udtrykte tillid til FN-systemet som et magtfuldt udviklingsinstrument.

UK påpegede i et kort indlæg, at østlandene ikke som disse selv hævdede havde været udelukket fra at deltage i det forberedende udvalgs arbejde. Dette var en følge af deres egen holding. Man måtte håbe, at østlandene i fremtiden ville deltage i udvalgets arbejde.

Ghanas repræsentant (ambassadør *Asantfo*) fandt resultaterne af første udviklingstiår skuffende og henviste til, at den økonomiske udvikling i de afro-asiatiske